

Nr 25.

Utlåtande i anledning av delegerades för riksdagens verk framställning angående viss ändring i instruktionen för riksdagens revisorer.

I skrivelse den 5 maj 1951 ha *delegerade för riksdagens verk* — med bifogande av en till delegerade ställd skrivelse från riksdagens revisorer — framlagt förslag om viss ändring av 5 § första stycket i den för riksdagens revisorer gällande instruktionen, i syfte att möjliggöra för delegerade att utnyttja den befogenhet som i och för sig med stöd av 4 § 2 mom. avlöningsreglementet för riksdagens verk tillkommer delegerade att besluta angående viss ändring i den för riksdagens revisorers kansli gällande personalförteckningen.

Riksdagens revisorers skrivelse är av följande lydelse:

Det principbeslut rörande riksdagens revisorers verksamhet som på grundval av ett av 1947 års revisionsutredning framlagt betänkande fattades vid 1948 års riksdag innebar bl. a., att å särskild personalförteckning för revisorernas kansli skulle uppföras dels en befattning såsom kanslichef i lönegrad CP 14 och dels två befattningar såsom sekreterare i högst lönegrad Ce 31. Vidare förutsattes att mot arvode skulle anställas ytterligare en sekreterare. Statsutskottet (utl. nr 42) uttalade härutinnan, att utskottet funne det välbetänkt att revisorernas kansli uppbyggdes med viss försiktighet i avvaktan på närmare erfarenhet rörande det framtida personalbehovet. I överensstämmelse med de allmänna principerna för den senaste statliga löneregleringen har nyssnämnda arvodesbefattning sedermera omvandlats till en extra tjänst i lönegrad Cg 31.

Vid utgången av innevarande budgetår ha två år förflutit, sedan beslutet om omorganisation av revisorernas kansli trädde i kraft. Den därunder vunna erfarenheten har visat, att ett stadigvarande behov av tre sekreterare föreligger. Med hänsyn härtill och då samtliga här ifrågavarande tjänstemän fullgöra inbördes likvärdiga arbetsuppgifter, ha revisorerna funnit starka skäl tala för att någon åtskillnad beträffande anställningsform icke längre göres mellan de vid kansliet anställda sekreterarna. Enligt revisorernas mening bör därför å förberörda personalförteckning uppföras ännu en tjänst såsom sekreterare i högst lönegrad Ce 31.

I anslutning härtill torde få erinras om att 1947 års revisionsutredning förutsatte, att statens sakrevision skulle utgöra förebild i fråga om anställningsformer och löneställning för de fast anställda tjänstemännen vid riksdagens revisorers kansli. Riksdagen anslöt sig till denna uppfattning; såsom ovan framhållits medförde detta, att de av revisionsutredningen föreslagna båda sekreterartjänsterna med mera fast anställningsform placerades i högst lönegrad Ce 31. Efter förslag i 1950 års statsverksproposition har riksdagen

sedermera bemyndigat Kungl. Maj:t att vidtaga den ändring i sakrevisi-
nens personalförteckning, att innehavarna av däri upptagna befattningar
såsom sekreterare må, i vad avser tjänst i 31 lönegraden, erhålla tjänste-
benämningen byrådirektör. Med hänsyn till den parallellitet i nu berörda
avseende som ansetts böra upprätthållas mellan riksdagens revisorer och
sakrevisionen hysa revisorerna den uppfattningen, att en motsvarande an-
ordning bör komma till stånd beträffande de vid revisorernas kansli an-
ställda sekreterarna, dock att tjänstebenämningen i detta fall lämpligen bör
vara byrådirektör och sekreterare.

Under återopande härav få revisorerna hemställa, att delegerade ville
besluta att å personalförteckningen för riksdagens revisorers kansli uppföres
ytterligare en tjänst såsom sekreterare i högst lönegrad Ce 31 ävensom att
därtill fogas den föreskriften, att den som innehar eller upprätthåller i före-
varande personalförteckning upptagen befattning såsom sekreterare må, i
vad avser tjänst i 31 lönegraden, erhålla tjänstebenämningen byrådirektör
och sekreterare.

Delegerade ha för egen del anfört:

Med hänsyn till de skäl, som i skrivelsen återopats till stöd för fram-
ställningen, anse delegerade att densamma bör bifallas. Av 4 § 2 mom.
avlöningsreglementet för riksdagens verk följer, att delegerade i och för
sig äga befogenhet att besluta härom. I nämnda författningsrum stadgas
nämligen att fråga om inrättande och lönegradsplacering av e. o. tjänst i
högre lönegrad än den 24:e — såvitt angår riksbanken och riksgäldskontoret
i högre lönegrad än den 30:e — skall underställas prövning av delegerade.
Lägre extra ordinarie tjänster inrättas och lönegradsplaceras av vederbö-
rande myndighet. Revisorerna hava tydligen också förutsatt, att delegerade
skola äga avgöra ärendet med stöd av berörda bestämmelse.

Emellertid återfinnes i § 5 första stycket i den för riksdagens revisorer
gällande instruktionen ett stadgande, som gör att delegerade i förevarande
fall icke anse sig kunna utnyttja ovan angivna befogenhet utan att stad-
gandet ändras. I sagda paragraf föreskrives nämligen, att »till revisorernas
förfogande står ett av dem i enlighet med särskild personalförteckning till-
satt kansli med en kanslichef såsom ledare för det dagliga arbetet samt
två sekreterare». — — —

Delegerade hava ansett sig böra anmäla berörda förhållande med hem-
ställan om att riksdagen ville vidtaga sådan ändring av nyssnämnda para-
graf, att revisorernas framställning kan bifallas. Det kan ifrågasättas, huru-
vida icke paragrafen lämpligen borde från och med den 1 juli 1951 erhålla
en något mera allmän formulering, förslagsvis i enlighet med följande
utkast:

Till revisorernas förfogande står ett av dem i enlighet med särskild
personalförteckning tillsatt kansli med en kanslichef såsom ledare.
Kanslichefen utses för en tid av högst tre år.

Biträdes- och — — — av riksgäldskontoret.

Även med en sådan avfattning har riksdagen möjlighet att särskilt besluta
begränsning i fråga om antal och löneställning för den personal, som må
anställas av revisorerna. Om så sker, innebär detta självfallet en motsva-
rande inskränkning i den för revisorerna själva, respektive för delegerade
i 4 § 2 mom. avlöningsreglementet stadgade befogenheten.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot den av delegerade för riksdagens verk i förevarande framställning föreslagna ändringen av 5 § första stycket instruktionen för riksdagens revisorer.

Utskottet hemställer därför,

att riksdagen, i anledning av delegerades för riksdagens verk förevarande framställning, må besluta, att 5 § första stycket instruktionen för riksdagens revisorer skall, med tillämpning från och med den 1 juli 1951, hava följande ändrade lydelse: »Till revisorernas förfogande står ett av dem i enlighet med särskild personalförteckning tillsatt kansli med en kanslichef såsom ledare. Kanslichefen utses för en tid av högst tre år.»

Stockholm den 17 maj 1951.

På bankoutskottets vägnar:

F. SEVERIN.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 24.
